

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum aqua sit propria materia baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

mi fuit actus Doctoris publici, atque adeo conuenienter debuit esse actus publicus & solemnus, qualis non fuit is quo Christus fuit à Ioanne baptizatus, in quo non se gessit tanquam personam publicam, sed vt priuatam.

Ad priorem sententiam Responderi potest nulum Patrem discretè docere baptismum Christi institutum fuisse quando is baptizatus fuit, sed solum docere eum non fuisse ab aquis purgatum, mundatum, sanctificatum, sed potius eas sanctificasse, purificasse, easque contactu mundissimæ carnis Christi vim regenerationis receperisse, ius baptismi induisse: non quod baptismus fuerit reipsa tunc institutus, sed quod ex eo tempore aqua per Christi contactum fuerit moraliter sanctificata, & aliquo modo destinata pro materia baptismi.

Posterior difficultas est, num Christus aliquos per se baptizauerit: plerique videntur negare propter illud Ioan. 4. *quoniam non baptizaret, sed discipulus eius.*

Verisimilius tamen est quod aliquando baptizauerit, vt censet D. Thom. infra quaest. 84. art. 7. ad 4. existimans quod Christus suos discipulos baptizaret: quod etiam sentit August. epist. 108. cuius sententiam censet probabilem Toletus in prædictum caput 4. Ioan. annotatione 1. Alij censent à Christo baptizaram saltem Beatam Virginem, & S. Petrum.

Probat, Ioan. 3. *post hæc venit Iesus & discipuli eius in terram Iudæam, & illic demorabatur cum eis & baptizabat:* quod ita videtur intelligi vt Christus per se baptizaret, videnturque ita intellexisse discipuli Ioannis Baptista, cum eodem cap. dixerunt Ioanni, *Rabbi qui erat tecum &c. ecce baptizas.*

Ad id quod ex cap. 4. adfertur Responderetur Evangelistam nolle negare Christum vnquam per se baptizasse, sed solum velle docere quod communiter id non fecerit, vt D. Thom. quaest. 84. citat: idque vt ostenderet se potissimum esse missum ad docendum & prædicandum.

Relat respondemus ad authoritates initio duj in contrarium allatas. Fateor Chrys. loco citato docere baptismum, quo Christi discipuli baptizabant, fuisse gratia expertem, quibus verbis omnino videtur sentire non baptizasse baptismum Christi: sed ab eius sententia hac in parte est recedendum, cum nullo nitatur firmo fundamento.

Nam quod in superioribus videtur indicare, huiusmodi baptismum gratia caruisse, quia nondum erat Spiritus datus Ioan. 7. non probat intentum; cum Evangelista solum velit, ante Christi glorificationem Spiritum non fuisse datum, vel visibili specie, quomodo in die Pentecostes datus est discipulis, vel gratiam non fuisse datam in ea excellentia, qua postmodum erat concedenda. Idem dicendum de Theophylacto, qui Chrys. communiter sequitur, scilicet in eadem cum Chrys. fuisse sententia, quod etiam de Ruperto dicendum.

Hieronymum dicam non aduersari communi sententia: nam dialogo citato ante medium ita habet: *perfectum autem baptisma non est nisi quod in cruce & resurrectione Christi est.* quibus verbis non vult baptismum Christi fuisse post passionem institutum, sed vim suam peccata delendi & liberandi à gehenna quæ virtute caruit baptismus Ioannis, vt ibidem asserit Hieron.) accepisse à Christi passione; quam constat potuisse habere etiam passionem præcesserit, vt patet ex Eucharistia.

Nec similiter aduersatur S. Leo: nam epist. ci-

tata non agit de baptismi institutione, neque vult eum non fuisse institutum ante passionem; sed solum docet initio capitis baptismum habere vim regenerandi ex morte Christi & resurrectione; quod verum est, licet fuerit ante passionem institutus: post medium verò docet, Christum post resurrectionem dedisse discipulis potestatem baptizandi, quæ scilicet explicetur in Scriptura; seu, vult Scripturam solum post resurrectionem facere mentionem potestatis baptizandi discipulis tradita; non verò negat baptismum ante passionem fuisse institutum.

Denique D. Thom. non fauere priori sententia satis constat ex præfati art. In illa ergo solutione argumenti 4. citata non vult affirmare baptismum post Christi passionem institutum, sed solum ostendere qua ratione posset argumento responderi; videlicet etiam concessio quod baptismus post Christi passionem fuisset institutus, non sequi inconuenienter E

non potest introire in regnum Dei, in omni proprietate verborum esse accipiendum; atque aded nomen (aqua) eo loco accipi de vera & naturali aqua, & in omni proprietate; quamvis quibusdam alijs in locis metaphoricè sumatur.

Prob. 1. ex
Script.
Ioan. 3.
Act. 8.
Ephes. 5.

Probatur ergo conclusio: 1. ex prædicto loco Ioan. qui communi Ecclesiae sensu de aqua naturali intelligitur. nam Ecclesia ex hoc loco semper intellexit baptismam aquæ esse ad salutem necessarium, modo infra explicando. Eadem conclusio probatur ex Act. 8. ubi cum Eunuchus multa esset edoctus à Philippo Diacono de Christo & baptismo, dixit: ecce aqua, quis prohibet me baptizari? Scripturam indicante Eunuchum intellexisse aquam naturalem esse ad baptismum necessariam, idque à Philippo didicisse. 3. ex Apost. ad Ephes. 5. mundans (scilicet Ecclesiam) lavacro aqua in verbo vitae. quem locum intelligi de baptismo in quo anima mundatur, & sine ruga & macula exhibetur, ibique aquam propriè accipi, patet ex August. tract. 80. in Ioan. unde ista tanta virtus aquæ ut corpus tangat & cor abluat, nisi facient verba? & rursum: accedit verbum ad elementum (scilicet aquæ de quo ibi) & fit Sacramentum: nam his verbis videtur August. respicere ad locum ad Ephes. citatum.

15.

Prob. 2. ex
PP.
August.
Ambros.
Beda.
Hieron.
Ezech. 36.

Probatur 2. ex Patribus, August. loco citato Ambros. & Beda citatis præcedenti articulo, & alijs qui censent aquam accepisse vim regenerationis, ius baptismi &c. quando Christus à Ioanne est baptizatus, & proinde existimant eam tanquam materiam nostri baptismi tunc fuisse destinata: item ex Patribus qui docent trinam immersionem adhiberi in baptismo, quos infra referemus; nam agunt de immersione in aquam. 3. eadem veritas prædicta fuit Ezechielis 36. effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus iniquitamentis vestris, ut Hieron. in illum locum.

Varia congruentia.

Eandem veritatem varijs congruentijs declarat D. Tho. videlicet quod aqua mundet, refrigeret, sit fecunda; quæ omnia optimè conveniunt baptismi. Optima etiam est congruentia quod baptismus sit Sacramentum communissimum, & maxime necessarium, ac proinde convenienter in materia maxime vulgari fuerit institutus, ut D. Thom. congruentia 4.

16.

Benedictio
aquæ non
est de ne-
cessitate
Baptismi.

Aduerte ex solutione 5. argumenti quod licet aqua naturalis sit materia baptismi, convenienter tamen illi adhibeatur aliqua benedictio, non tanquam necessaria ad valorem baptismi, sed ad quandam solemnitatem per quam fidelium devotio excitetur.

Obiectio 1.
Matth. 3.

Contra hanc veritatem obijci potest 1. illud Matth. 3. ego quidem baptizo vos in aqua, in penitentiam &c. ipse vos baptizabit in Spiritu S. & igni. per quam particulam S. Ioannes Baptista videtur designare materiam baptismi Christi, quem suo baptismo opponit. Propter hunc Scripturæ locum forte Iacobitæ in suum errorem pertracti sunt. Verum

Resp.

Resp. neg. ex eo loco probari ignem esse baptismi materiam. Nam, ut omittam plures Patres ita interpretari hunc locum, ut ad præsens institutum nihil faciat, ut videre est apud D. Tho. hic ad 1. & apud Scripturæ interpretes in hunc locum Matth. quorum aliqui per ignem intelligunt ignem tribulationis, alij ignem iudicii, alij ignem purgatorii, quo Christus suos baptizabit, id est purgabit, ut inquam eos omittam, cum sit omnino verius & conformius pluribus Patribus hunc locum intelligi de Christi baptismo.

Dico Ioannem Baptistam non opponere suum baptismum baptismi Christi in materia, sed in virtute seu efficacia; quasi dicat, confero vobis baptismum in aqua solum, expertem omnis virtutis & efficaciam ad animam interiori sanctificandam & mundandam à peccatis, sed solum in penitentiam, id est cum preparatione ad penitentiam, & ad baptismum Christi qui erit in remissionem peccatorum; nam ille vos baptizabit in Spiritu S. & igni, id